

Bernard Ostrowski

Tekst Mariusza Chudeckiego w: Gmina Osie. Przewodnik turystyczny – praca zbiorowa pod redakcją Mariusza Chudeckiego, Osie 2012

Bernard Ostrowski urodził się w 1905 roku w Osiu. W 1925 r. ukończył Państwowe Seminarium Nauczycielskie Męskie w Tucholi. Pracował jako nauczyciel muzyki i śpiewu m. in. w szkołach: w Nowym Mieście Lubawskim, Grudziądzu, w którym ukończył średnią szkołę muzyczną, Chełmnie, a od 1931 r. w Gdyni, gdzie zamieszkał wraz z żoną – Klarą Adrych – także nauczycielką. W 1933 r. ukończył Konserwatorium Muzyczne w Gdańsku, uzyskując dyplom skrzypka. Wcielony przymusowo na początku stycznia 1945 roku do armii niemieckiej, w marcu dostał się do niewoli amerykańskiej i do czerwca przebywał w Mourmelon le Grand we Francji. Jako ochotnik zgłosił się do Wojska Polskiego. Został kapelmistrzem. Koncertował z chórem i orkiestrą w skupiskach polonijnych i wśród żołnierzy Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie, np. w Nancy, Bordeaux.

Po powrocie do Polski, w latach 1945-1950 pracował w Państwowym Liceum i Gimnazjum oraz Liceum Pedagogicznym w Tucholi, a od 1950 do 1965 roku pełnił funkcję kierownika Szkoły Podstawowej w Rytlu. Dodatkowo uczył w Liceum Ogólnokształcącym w Czersku, gdzie prowadził tamtejszy chór. Opracował śpiewnik kaszubskich pieśni ludowych w układzie dwugłosowym, zawierający 25 utworów. Od 1955 roku, jako instruktor chóru, współpracował ze – znanym nie tylko na Pomorzu – *Zespołem Pieśni i Tańca* w Czersku. Pod jego kierunkiem chór zaczął śpiewać piosenki na kilka głosów. Wspólnie z Leonem Freitagiem – instruktorem kapeli, Teresą Czarnowską – założycielką i pierwszym kierownikiem (kolejnym była Teresa Miszewska) przez kilkanaście lat współtworzył największe sukcesy zespołu, w skład którego w szczytowym okresie rozwoju wchodziło ponad 100 osób. Kształcił u chórzystów emisję głosu, a dzięki aranżacji przez niego melodii znacznie rozszerzył też repertuar. Opracował także śpiewnik składający się z 30 kaszubskich melodii ludowych na chór dwu- i trzygłosowy. Zespół koncertował m. in. w Gdyni, Gdańsku, Bydgoszczy, Wrocławiu, Koszalinie, Warszawie. Przez kilkanaście lat pełnił funkcję powiatowego instruktora muzyki szkół podstawowych i średnich. Po przejściu w 1965 r. na emeryturę zamieszkał w Tleniu. Tu nadal komponował, jednak głównie utwory fortepianowe i skrzypcowe. Napisał też tomik *Opowiadania poetyckie. Obrazki z Borów Tucholskich*, zawierający zbiór około 100 wierszy, z których część zaprezentowało w 1976 r. Polskie Radio. Pozostawił po sobie w maszynopisie także prozę: *Opowiadania o Jerzym Skwierku, największym skrzypku kaszubskim*, w którym zawarł liczne wątki autobiograficzne. Nie porzucił też do końca pracy pedagogicznej. Przygotowywał bowiem uczniów do egzaminów wstępnych do wyższych szkół muzycznych. Ostatnią jego uczennicą była – pochodząca z Czerska – Aleksandra Kucharska. Późniejsza absolwentka Akademii Muzycznej w Gdańsku, znana sopranistka, kameralistka zespołu muzyki dawnej *Cappella Gedanensis*, laureatka polskich i zagranicznych konkursów wokalnych, propagatorka twórczości kompozytorów kaszubskich. Jednak jej sukcesów zawodowych nie doczekał. Zmarł 13 grudnia 1983 roku. Spoczywa na cmentarzu parafialnym w Osiu.